

Πρόλογος
του Προέδρου Ακαδημαϊκών Θεμάτων
της Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων

Ασφαλώς, η ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας έχει επιφέρει τεράστια βελτίωση στη ζωή των ανθρώπων.

Παράλληλα, όμως, έχει προκαλέσει και σοβαρά προβλήματα, ιδιαίτερα, όσον αφορά στις αποκτηθείσες δυνατότητες μαζικής καταστροφής, κυρίως, με τα πυρηνικά όπλα, η αντιμετώπιση των οποίων φαίνεται να γίνεται κάθε ημέρα όλο και πιο δύσκολη.

Είναι χαρακτηριστική η δυσκολία που εμφανίζεται στις διαπραγματεύσεις μεταξύ των χωρών πάνω στο μέλλον του ελέγχου των πυρηνικών εξοπλισμών, όπως προκύπτει και από την αδυναμία της Συνόδου Αναθεώρησης της Συνθήκης Μη Διασποράς Πυρηνικών Όπλων (NPT) να συμφωνήσει πάνω σε έναν κοινής αποδοχής τρόπο αποτελεσματικότερης αντιμετώπισης των κρατών εκείνων που αποσύρθηκαν από τη Συνθήκη ή εκείνων για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι παραβιάζουν ουσιώδεις όρους της.

Γι' αυτό και η Ευρωπαϊκή Ένωση προσκαλεί σε ψήφισμά της τα κράτη μέλη της, με πνεύμα αποτελεσματικής πολυμερούς προσέγγισης και αλληλεγγύης και εφαρμόζοντας τη στρατηγική της εναντίον της διάδοσης όπλων μαζικής καταστροφής, να διαμορφώσουν κοινό μέτωπο και να συμβάλουν θετικά στις συζητήσεις αυτές. Παρότι, όμως, ζητεί από τα μέλη της, επιπλέον, να εξάρουν τη μεγάλη σημασία που έχουν τόσο οι νέες πρωτοβουλίες της, όσο και η αναζωογόνηση της Διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για τον πυρηνικό αφοπλισμό, εντούτοις, οι προσπάθειες αυτές δεν έχουν, δυστυχώς, αποφέρει ακόμη τα επιθυμητά αποτελέσματα. Καθώς δε η εξέλιξη της πολυπλοκότητας της διεθνούς τρομοκρατίας είναι ταχύτερη των πρωτοβουλιών αντιμετώπισης της διασποράς των σύγχρονων όπλων μαζικής καταστροφής τα ερωτήματα πάνω στο πώς θα προωθήσουμε τη σύμπραξη αποτροπής και στο πώς θα αποφύγουμε την επανάληψη τρομοκρατικών και μαζικών καταστροφών, παραμένουν αναπάντητα.

Συνεπώς, πρωτοβουλίες που συνεισφέρουν στην υπεράσπιση της καταπολέμησης της διάδοσης όπλων μαζικής καταστροφής είναι πάντα αξιέπαινες και οφείλουμε να τις επισημαίνουμε, να τις αναδεικνύουμε και να τις εξυψώνουμε, διότι και μόνο η κατοχή τέτοιων οπλικών συστημάτων εγκυμονεί τεράστιους κινδύνους, όπως προσφύς παρατήρησε ο ΓΓ του ΟΗΕ κ. Μπαν Γκι Μουν, μιλώντας σε διάσκεψη του Ινστιτούτου Ανατολής-Δύσης στις 25/10/2008.

Θεωρώ, λοιπόν, πολύ σπουδαία τη μονογραφία αυτή του Δρ. Θεόδωρου Λιόλιου, Λέκτορα της Πυρηνικής και Ατομικής Φυσικής στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων, με την οποία αναδεικνύεται, παράλληλα, με την επιστημονική επεξεργασία των σχετικών θεμάτων και η κοινωνική προσφορά του για τον άνθρωπο και το περιβάλλον, καθόσον η μονογραφία αυτή πραγματεύεται σημαντικά θέματα ελέγχου όπλων και στρατιωτικών-αμυντικών εφαρμογών.

Η σημαντικότητα του έργου του Δρ. Θ. Λιόλιου απορρέει από το έμπρακτο ενδιαφέρον του για τον έλεγχο και τις επιπτώσεις που αφορούν στα οπλικά συστήματα και ειδικότερα στα όπλα μαζικής καταστροφής, θέματα στα οποία αυτός έχει εντυφήσει επισταμένα. Συνεπώς, η επιστημονική ενασχόλησή του με τις στρατιωτικές εφαρμογές της σύγχρονης πυρηνικής και ατομικής φυσικής μπορεί να αποβεί ευεργετική και για το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον, καθώς συνεισφέρει στη σωστή και πληρέστερη ενημέρωση όλων μας.

Πρόκειται για μια εξαιρετικά «μοραλιστική» στάση που τιμά τον επιστήμονα και τον άνθρωπο.

Διότι, εάν οι επιστήμονες και, ιδιαίτερα, οι πυρηνικοί φυσικοί αντιλαμβάνονταν ενεργά το ρόλο τους στην κοινωνία και οι περισσότεροι δεν παρέμεναν εγκλωβισμένοι στην ουδετερότητα και στην απομόνωσή τους, τότε, ασφαλώς, οι πιθανότητες αποτροπής της διασποράς των όπλων μαζικής καταστροφής θα ήταν μια πραγματική ελπίδα και όχι μια ψευδαίσθηση, αφού ο κόσμος, αλλά και οι αποφασίζοντες θα ήσαν καλύτερα ενημερωμένοι, για τις τραγικές συνέπειές τους και δεν θα φαντάζονταν τον κίνδυνο που απειλεί αυτούς και τα παιδιά τους μόνο αφηρημένα και μεταφυσικά.

Διότι οι επιστήμονες πρέπει με τη συμπεριφορά τους να αποδείξουν ότι μπορούν να συνδυάζουν την επιστημονική δημιουργικότητα με τον ανθρωπισμό και ότι ενδιαφέρονται για τους συνανθρώπους τους, καθόσον, είναι πλήρως υπεύθυνοι για τα αποτελέσματα των πράξεών τους όταν εξερευνούν για να ανακαλύψουν και να δαμάσουν το άγνωστο.

Διότι η επιστήμη πρέπει συνεχώς να έχει υπόψη της πως βρίσκεται στην υπηρεσία των ανθρώπων και να μεριμνά για τη δημόσια εικόνα της, διότι έτσι εμπνέει σεβασμό για την ακεραιότητα της και κερδίζει την εμπιστοσύνη του κόσμου στις εξαγγελίες και στους στόχους της.

Παράλληλα, έχουμε όλοι καθήκον να θυμηθούμε την ανθρώπινη ιδιότητά μας και να υπερβούμε εαυτούς, για να μπορέσουμε να εξακολουθήσουμε να βιώνουμε την πρόοδο της κοινωνίας μας και να απολαμβάνουμε τα αγαθά της. Γι' αυτό, έχουμε όλοι καθήκον να καλούμε συνεχώς τους επιστήμονες του κόσμου και την ανθρωπότητα,

γενικότερα, να προσυπογράψουν, μαζί με τους επιφανέστερους επιστήμονες που το έχουν, ήδη, προσυπογράψει, το ακόλουθο ψήφισμα:

«Εμείς, οι παρακάτω επιστήμονες, λαμβάνοντας υπόψη ότι σε οποιοδήποτε μελλοντικό παγκόσμιο πόλεμο θα νιοθετηθούν σίγουρα τα πυρηνικά όπλα, και ότι τέτοια όπλα απειλούν την συνέχεια της ανθρώπινης ύπαρξης, πιέζουμε τις κυβερνήσεις όλου του κόσμου να πραγματοποιήσουν, και για να αναγνωρίσουν δημόσια, ότι οι σκοποί τους δεν μπορούν να προαχθούν μέσα από έναν παγκόσμιο πόλεμο, και τους ωθούμε, συνεπώς, να βρουν ειρηνικά μέσα για την τακτοποίηση όλων των θεμάτων στα οποία διαφωνούν μεταξύ τους».

(Albert Einstein, Bertrand Russell, Cecil F. Powell, Frederic Joliot-Curie, Herman J. Muller, Hideki Yukawa, Joseph Rotblat, Leopold Infeld, Linus Pauling, Max Born, Perry W. Bridgman, ...)

Στην εποχή της ηλεκτρονικής παγκοσμιοποίησης, που έχει ακυρώσει σύνορα και αποστάσεις, δεν είναι πλέον δυνατόν να επιλέγουν οι επιστήμονες την απομόνωσή τους από την υπαρκτή πραγματικότητα και οφείλουν να αντιληφθούν πως η διάκριση μεταξύ της βασικής και της εφαρμοσμένης έρευνας δεν έχει οντολογικό χαρακτήρα, αλλά αποτελεί παιδαγωγικό διαφορισμό για πρακτικούς σκοπούς.

Πρέπει να αντιληφθούμε ότι δεν είναι μόνο οι εφαρμογές της επιστήμης που ευθύνονται για τα αποτελέσματα, αλλά και αυτή τούτη η βασική επιστήμη και έρευνα.

Ο μύθος της ουδετερότητας στο επιστημονικό πεδίο είναι για να υποστηρίξει τη διατήρηση της καταστροφικής παρεμβατικότητας των δυνάμεων εκείνων που αντιτίθενται στην όσμωση μεταξύ της επιστημονικής έρευνας και των πραγματικών ανθρωπίνων αναγκών, καθώς και στην ειρηνική εξέλιξη και μετάλλαξη της κοινωνίας.

Μπορεί, όμως, η επιστημονική κοινότητα να συμβάλει στην εξάπλωση των ιδεών αυτών και φυσικά στην αποτροπή της διασποράς των όπλων μαζικής καταστροφής, εάν υπερβεί τον αυτισμό της και ενταχθεί ενεργά στο κοινωνικό γίνεσθαι;

Ο Δρ. Θ. Λιόλιος προσπαθεί με την παρούσα μονογραφία να απαντήσει θετικά στο ερώτημα και γι' αυτό είναι επαινετός και άξιος της προσοχής όσων έχουν παρόμοιες ευαισθησίες.

Αθήνα, 28 Νοεμβρίου 2008

Καθηγητής Δρ. Ανδρέας Χρ. Δημητρίου
Πρόεδρος Ακαδημαϊκών Θεμάτων
της Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων

Μήνυμα του Διευθυντή της «Αθηνάς»

Σχετικά με την «Αθηνά». Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι τα υπερσύγχρονα οπλικά συστήματα που ορισμένες χώρες κατασκεύασαν και διαθέτουν δίνουν το δικαίωμα σ'αυτές να χαρακτηρίζονται υπερδυνάμεις. Αντιλαμβάνεται λοιπόν κανείς ότι οι οπλικές τους γνώσεις φυλάσσονται αυστηρότατα ώστε καμία άλλη χώρα να μην ενταχθεί στην τάξη αυτή. Οι Έλληνες πρέπει, στηριζόμενοι στις δικές μας δυνάμεις, να διατηρήσουμε και να επεκτείνουμε τις γνώσεις της χώρας μας γύρω από τον έλεγχο και τις επιπτώσεις των όπλων μαζικής καταστροφής, των φορέων τους (π.χ. πυραυλικά συστήματα) καθώς και κάθε σύγχρονου συμβατικού όπλου. Το Επιστημονικό Συμβούλιο, οι Ερευνητές καθώς και ο εξοπλισμός υψηλής τεχνολογίας του Ελληνικού Κέντρου Ελέγχου Όπλων θα αποτελέσουν μια μόνιμη πηγή τεχνογνωσίας για όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς.

Η ίδρυση της «Αθηνάς» ικανοποίησε τη μόνιμη απαίτηση των Ελλήνων πολιτών για έναν έγκυρο και ανεξάρτητο επιστημονικό φορέα εκπόνησης έρευνας και παροχής πληροφοριών σε θέματα οπλικής, στρατιωτικής και αντιτρομοκρατικής επιστήμης. Αυτό αποδεικνύεται από τις δεκάδες χιλιάδες επισκεπτών της ιστοσελίδας μας, από το πλήθος των εμφανίσεων της Διεύθυνσης της «Αθηνάς» στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης καθώς και από την ποιότητα των μελετών και των βιβλίων που έχουν εκπονήσει και εκδώσει (σε ηλεκτρονική και έντυπη μορφή) οι ερευνητές και οι συνεργάτες της «Αθηνάς» (βλ. Παράρτημα).

Το Ελληνικό Κέντρο Ελέγχου Όπλων ως μη κρατικός τεχνολογικός-ερευνητικός φορέας έχει διοικητική και λειτουργική ανεξαρτησία. Η μη κερδοσκοπική του φύση ως κοινωφελές ερευνητικό κέντρο επιτρέπει σε κάθε Έλληνα πατριώτη να στηρίζει το έργο της και να συμβάλλει υλικά και ηθικά χωρίς γραφειοκρατικούς περιορισμούς.

Η «Αθηνά» φιλοδοξεί να παίζει ένα κυρίαρχο ρόλο στην οπλική, αμυντική και αντιτρομοκρατική επιστήμη της χώρας μας. Ελπίζω οι Έλληνες να αγκαλιάσουν αυτή την προσπάθεια έτσι ώστε να δημιουργηθεί ένα Ελληνικό Κέντρο Ελέγχου Όπλων εφάμιλλο αυτών των μεγάλων δυνάμεων προς όφελος της πατρίδος μας και όλης της ανθρωπότητας.

Σχετικά με το βιβλίο «ΕΛΕΓΧΟΣ ΟΠΛΩΝ». Το βιβλίο αυτό περιέχει περιλήψεις αδιαβάθμιτων η αποδιαβαθμισμένων μελετών και εργασιών που έχει εκπονήσει ο συγγραφέας μέχρι τον Μάιο του 2008 σε